

LIEKE DROEG DE BABY VAN HAAR ZUS DANIËLLE

'Dit mannetje is zó welkom!'

Daniëlle en Hendrik hadden de wens om een kind te krijgen al opgegeven. Maar toen bood Daniëlles zus Lieke zich aan als draagmoeder. "Ik vind het geweldig dat mijn zusje me dit gunt."

Daniëlle: 'Ik weet nog goed dat ik onze zoon voor het eerst voelde trappelen. Lieke en ik waren een weekendje in Kopenhagen. We lagen samen op bed en ik mocht mijn hand op haar buik leggen. Toen voelde ik de baby bewegen, hij bewoog met mijn hand mee! "Dag kruimeltje, hier is mama," zei ik toen.'

Lieke: 'Ik merkte dat de baby helemaal tegen Daniëlles hand aan ging liggen! Prachtig. Voel maar lekker, dacht ik. Als je een kindje niet zelf draagt, is het lastiger om een band op te bouwen. Maar op deze manier kun je toch contact maken.'

Daniëlle: 'Het voelt zo vertrouwd dit samen met Lieke te doen! Ik voel geen enkele terughoudendheid om mijn hand op haar buik te leggen of haar een kus te geven als ik bij de verloskundige het hartje hoor. Ik ga mee naar alle afspraken met de verloskundige, mijn man Hendrik gaat mee met alle echo's. Zo wordt het steeds tastbaarder.'

Lieke: 'Daniëlle en Hendrik leven er enorm naar toe. Dit mannetje is zó welkom. Alles in huis is al klaar. Ze hebben heel Marktplaats afgestruind naar de perfecte commode. Als ik Daniëlle tussen de babykleertjes zie snuffelen, denk ik: eindelijk is het voor jezelf. Niet voor een vriendin, niet voor mij. Dat is mooi om te zien.'

Daniëlle: 'Hendrik en ik zijn bezig met het babykamertje, denken na over een naam en maken ruzie over het geboortekaartje. Al die dingen die aanstaande ouders doen. Terwijl ik dat nooit meer had gedacht.'

Kinderwens

Daniëlle: 'Ik ben tien jaar bezig geweest met mijn kinderwens. Na het IVF-traject hield het medisch gezien op voor ons. Wij worden geen papa en mama, wisten we. We hebben hard gewerkt om dat een plekje te geven: tien jaar dromen geef je niet van de ene op de andere dag op. Maar we kwamen tot de conclusie dat we een goed leven hebben. We zijn gelukkig met z'n tweeën, we hebben een leuk huisje en drie eigenwijze katten. Prima.'

Lieke: 'Ik had al heel lang het gevoel dat ik Daniëlle wilde helpen. Draagmoederschap is gewoonlijk geen logische vervolgstap, maar was in hun specifieke situatie nog wel een

optie. Een paar maanden na de bevalling van mijn jongste zoon ben ik er serieus over na gaan denken. Kan ik dat? Wil ik dat? En mag ik dat mijn gezin aandoen? Toen het vorm begon te krijgen in mijn hoofd, ben ik er met mijn man over gaan praten. Hij had op dat moment geen baan en vroeg zich af of we dit er wel bij konden hebben. Maar we bleven er steeds op terugkomen. Toen hij weer een baan vond, waren er geen bezwaren meer. Ons eigen gezin was compleet. Toen hebben we het voorgesteld aan Daniëlle.'

Daniëlle: 'Ik had Lieke zelf nooit durven vragen om draagmoeder te worden. Het is zo'n opgave! Als je zoiets vraagt, moet iemand in alle eerlijkheid nee kunnen zeggen. En dat doet iets met je relatie. Ik zou de band met mijn zus nooit op het spel willen zetten met zo'n vraag. En nu kwamen ze er spontaan mee!

Ik reageerde vrij nuchter: dat ik het heel bijzonder en lief vond. Op de terugweg drong pas door wat ze eigenlijk had aangeboden. Ik begon zo hard te huilen dat ik niets meer zag, ik ben even langs de kant van de weg gaan staan. Op dat moment besepte ik dat ik mijn kinderloosheid kennelijk nog niet zo goed had verwerkt als ik dacht.'

Lieke: 'Vanuit de auto stuurde Daniëlle een berichtje: ik besef nu pas wat jullie voorgesteld hebben. Vervolgens

'Ik had Lieke zelf nooit durven vragen, het is zo'n opgave!'

moest ze het uiteraard met Hendrik bespreken. Wij liepen er al maanden mee rond, zij hadden tijd nodig om het te laten bezinken.'

Daniëlle: 'Hendrik en ik hadden hier geen rekening meer mee gehouden. Sterker nog: een week eerder stond ik buiten te schilderen en waren alle buurkindjes enorm aan het huilen. Op dat moment dacht ik: het heeft ook voordelen dat er geen kind komt. Maar toen Lieke dit aanbod deed, kwam de wens in volle hevigheid terug. Omdat er toch weer een kans was. Een reële kans.

We hebben veel gepraat: willen we dit, kunnen we dit? Ik heb ook wel getwijfeld: stel dat het niet lukt? Ik wist niet of ik die teleurstelling nog een keer zou trekken. Ik had echt wel in een zwart gat gezeten tijdens het medische traject. Maar inmiddels had ik mezelf sterker teruggevonden. We komen er samen wel uit, dacht ik.'

Lieke: 'In die tijd hebben we veel gepraat met z'n vieren. We hebben uitgezocht hoe het juridisch in elkaar zat. Iedereen

*'Lieke is zwanger,
maar niet in verwachting.
Ik ben niet zwanger,
maar wel in verwachting.'*

stelde vragen en sprak bezwaren uit. Uiteindelijk besloten we dat we het écht gingen doen.'

Privé

Daniëlle: 'Hoe de zwangerschap tot stand is gekomen, houden we liever voor onszelf.'

Lieke: 'Mensen gaan best ver met dingen vragen. Eén keer kreeg ik de vraag of ik het dan met mijn zwager had gedaan, haha! Wat denk je zelf? Tot nu toe respecteert iedereen het als we zeggen: "Dat is privé." De reacties variëren van "Heftig! tot "Gaaf!", maar zijn voornamelijk positief.'

Daniëlle: 'De test vond ik een magisch moment. Dat hebben we echt samen beleefd. Mijn zus en zwager zaten aan de

mijn schouder en hoorde ze snuffen. Toen ik om kon kijken, zag ik ze met z'n tweeën verliefd naar het beeldscherm kijken. Zo mooi! Daniëlle is een geboren moeder. Mijn eigen kinderen laat ik probleemloos bij haar achter. Ze is zo dol op die ukken!'

Daniëlle: 'Sinds Lieke kinderen heeft, is ons contact nog hechter geworden dan het al was. Natuurlijk, bij de kraamvisite heb ik flink zitten huilen. Het IVF-traject was net afgerond en ik wist dat ik dit niet zou meemaken. Maar Lieke weet hoe het zit, we hebben er altijd goed over kunnen praten. Het doet niets af aan mijn gevoel voor die mannetjes. Ik ga voor ze door het vuur!'

Lieke: 'Toen mijn oudste zoon Tim werd geboren, heeft

De zussen met Lieke's jongste zoon.

ene kant van de lijn, wij aan de andere. Op de test waren al meteen twee streepjes te zien, daarvan heeft Lieke een foto verstuurd. Ik kon alleen maar uitbrengen: "Dit kan niet, dit kan niet!" Daarna hebben we twee uur zitten bellen!'

Lieke: 'Ik had ook een euforisch gevoel! Toch was het meteen anders dan tijdens mijn eerste twee zwangerschappen. Toen was ik constant aan het dromen over hoe het zou zijn, nu heb ik emotioneel meer afstand genomen. Het voelt niet als mijn kindje, maar als mijn neefje.'

Daniëlle: 'Lieke is zwanger, maar niet in verwachting. Ik ben niet zwanger, maar wel in verwachting. Zij ziet het als een loegetje, heeft ze weleens gezegd. Bij de eerste echo was ze meer bezig met hoe wij zouden reageren dan met het kindje zelf!'

Lieke: 'Ik kon ze eerst niet zien, maar ik voelde een hand op

Daniëlle wel een uur met hem op haar arm gezeten. *Non stop* zat ze naar hem te staren, echt onvoorwaardelijke liefde! Dat voelt een kind, en dat krijg je vervolgens terug. Tante Daan is dan ook heilig voor mijn kinderen. Als ze met die gastjes op de grond ligt te spelen, gaan ze helemaal in elkaar op.'

Daniëlle: 'Tegen Tim hebben we gezegd: "In mama's buik zit de baby van tante Daan." Ons eigen kindje vertellen we straks ook dat we graag een baby wilden, dat het niet lukte en dat tante Lieke ons wilde helpen. Je moet het niet ingewikkelder maken dan het is.'

Bevalling

Daniëlle: 'We hopen bij de bevalling te zijn, maar het is ver rijden en Lieke heeft al bewezen snel te kunnen bevallen. Ik hoop dat we er bijtijds zijn. En dat ik haar kan steunen.'

Lieke: 'Ik moet door dezelfde pijn heen als bij de vorige bevallingen, maar daarna heb ik geen baby in mijn armen. Hoe dat gaat, kan ik niet voorspellen. De emoties zijn niet tegen te houden, denk ik. Het idee is heel idealistisch, maar emotioneel gezien is het best pittig.'

Na de geboorte wil ik de baby even bij me houden, zodat we een beetje bij kunnen komen. Daarna wil ik hem zelf aan Daniëlle en Hendrik geven. Ik hoop dat dat het gemakkelijker maakt om het een plekje te geven.'

Daniëlle: 'Na de bevalling blijven we een dagje bij Lieke.

Dan heeft ze de kans om te knuffelen met haar neefje en afscheid te nemen. Ik verwacht een hoop tranen, want natuurlijk heeft ze een band met de baby.'

Lieke: 'Ik hoop dat ik niet alleen verdrietig ben, maar ook kan genieten. Misschien zeg ik: "Blijf maar even uit mijn buurt." Misschien juist: "Kom even bij me zitten." Gelukkig hebben we een goede band, we durven alles tegen elkaar te zeggen.'

Daniëlle: 'Het is moeilijk voor te stellen dat ik straks echt een

'Ik verwacht een hoop tranen bij het afscheid: natuurlijk heeft Lieke een band met de baby'

kindje heb. Als ik op kraamvisite ga, moet ik na een tijdje knuffelen altijd de baby afgeven aan de moeder. Straks ben ik degene die de baby terugkrijgt! Ik kan hem vasthouden zo lang en zo vaak ik wil. Ik krijg al tranen in mijn ogen bij de gedachte.'

Lieke: 'Zodra ik me emotioneel goed voel en het lichamenlijk kan, ga ik op kraamvisite. Dat zal niet op dag één zijn. Maar zo gauw het kan, ga ik langs. Ik wil nu ook een keer beschuit met muisjes!'

Daniëlle: 'Ik vind het geweldig dat mijn zusje me dit gunt, na al die jaren hopen. Dit is het allergrootste cadeau dat iemand me ooit kon geven.' <<

Op 23 juli 2015 beviel Lieke van haar neefje Loek. De bevalling ging zoals ze gehoopt hadden, met elkaar en lekker thuis.

Draagmoederschap in Nederland

Alleen niet-commercieel draagmoederschap is toegestaan in Nederland. Wensouders kunnen een draagmoeder zoeken in hun eigen kring. Oproepjes doen, bijvoorbeeld via social media, is niet toegestaan.

Er zijn twee vormen van draagmoederschap:

1. Laagtechnologisch

De draagmoeder wordt via kunstmatige inseminatie bevrucht met het zaad van de wensvader. De bevruchte eicel is afkomstig van de draagmoeder. De draagmoeder is genetisch de moeder van het kind.

2. Hoogtechnologisch

Een IVF-behandeling wordt uitgevoerd, waarbij de eicellen van de wensmoeder in het laboratorium worden bevrucht met het zaad van de wensvader. Het embryo wordt in de baarmoeder van de draagmoeder geplaatst. De wensmoeder is genetisch de moeder van het kind.

In Nederland is het VUmc te Amsterdam het enige ziekenhuis dat hoogtechnologisch draagmoederschap uitvoert. Wie daarvoor in aanmerking komt, wordt bepaald aan de hand van de NVOG Richtlijn 'Hoogtechnologisch draagmoederschap'. De wensouders zijn bij de geboorte van de baby niet automatisch de juridische ouders van het kind. Om het gezag te krijgen, moeten zij meerdere stappen doorlopen. De Raad voor de Kinderbescherming is altijd betrokken bij draagmoederschap.

Meer informatie: www.freya.nl, www.kinderbescherming.nl.

